

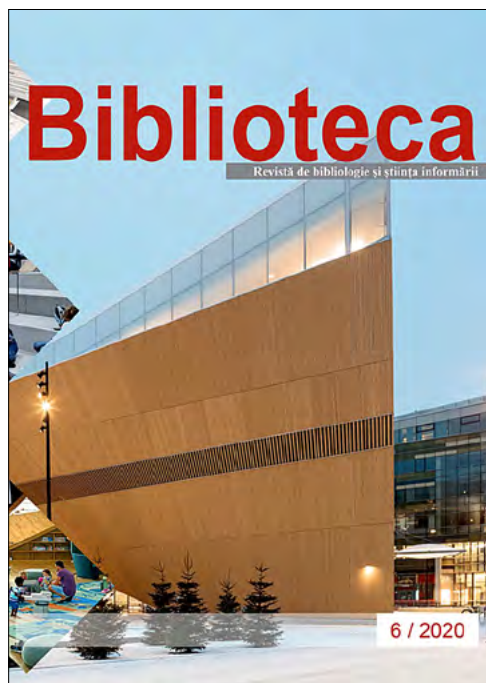
**Nota redacției.** Prezenta rubrică, susținută de Natalia Zavtur, șef sector Campusul competențelor, are ca obiectiv trecerea în revistă a unor publicații periodice de specialitate din țară și de peste hotare. Sperăm să facilităm prin aceasta lectura profesională, atenționând asupra problemelor actuale ale teoriei și practicii biblioteconomice.

BIBLIOTECA, revistă de bibliologie și științe ale informării, editată de Biblioteca Națională a României; apare din anul 1948; actualmente, cu periodicitate bimensuală. Revista prezintă abstracte la articole în română și engleză și este accesibilă online:

[https://www.bibnat.ro/dyn-doc/publicatii/Revista%20Biblioteca%206\\_2020%20finala\\_site.pdf](https://www.bibnat.ro/dyn-doc/publicatii/Revista%20Biblioteca%206_2020%20finala_site.pdf)

**Numărul 6` 2020.** *Editorialul* revistei se aliniază unei sarcini de înaltă valoare a bibliotecilor – salvagardarea și promovarea patrimoniului cultural scris. Despre aceasta mărturisesc consecvent politicile instituțiilor oficiale europene, scopul fiind „de a încuraja împărtășirea și prețuirea patrimoniului cultural al Europei ca resursă comună, de a sensibiliza opinia publică cu privire la istoria și la valorile comune, precum și de a consolida sentimentul de apartenență la un spațiu european comun”. Este vorba de un obiectiv de lungă durată, dacă nu și permanent. De aceea, lucrurile în această privință trebuie sistematic analizate, iar acțiunile viitoare – definite cu temeinicie (Claudia Margarit; pp. 1-3).

Reflecțiile teoretice sunt mesaje „de zile mari” în revistele de specialitate, abordând probleme de interes profesional general, împrospătând gândirea



biblioteconomică cu idei noi și cugetări originale. În acest sens, revista captează atenția prin articolul *Radiografia serviciilor de referințe în bibliotecile universitare românești*, semnat de Lenuța Ursachi. Un șir de cunoștințe utile relevă acest discurs privind tipologia și modelele serviciilor de referințe, problemele identificate în practica actuală a bibliotecilor, soluțiile de eliminare a acestora. Sunt demne de implementat recomandările: resursele, care implică o consultare complexă să fie însoțite de reguli de utilizare; ghidurile, tutorialele să fie exercitate profesionist, cuprinzând informații „clare, aerisite și coerente”, să conțină elemente de identificare instituțională; să se asigure prezența fluentă a bibliotecilor pe rețelele sociale etc. (pp. 4-8).

În suta abordărilor teoretico-practice se înscrie și articolul autoarei Ioana Frunte-Lată consacrat *lecturii adolescenților*. Tratarea cuprinzătoare a temei permite înțelegerea importanței atragerii tinerilor la lectură, cunoașterea particularităților grupei date de vârstă și influenței acestora asupra lecturii, identificarea factorilor motivaționali ai procesului de lectură, sesizarea practicilor de lectură din România și din alte țări. Relevante sunt și următoarele mențiuni care inspiră bibliotecarii la acțiuni concrete: tinerii citesc, dar puțin; internetul nu acoperă toate interesele de lectură; sunt necesare analize și cercetări în domeniu și chiar centre de evaluare a lecturii (pp. 9-15).

În contextul omagierii a 25 de ani de la trecerea în neființă a filozofului și scriitorului român al secolului XX *Emil Cioran*, autoarea Cristina Baciu atenționează asupra vieții și operei protagonistului. Cei ce nu dispun de informație suficientă la acest capitol o vor suplini cu date biografice, titluri ale operelor, istoria editării lor; vor vizualiza copertile unor cărți; vor afla că o colecție integrală a operei marelui gânditor poate fi regăsită la Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș (pp. 16-17).

Despre valoarea incontestabilă a *însemnelor pe cărțile vechi și manuscrise* aflăm de la autoarea Maria-Magdalena Ioniță-Roșoiu. Ea menționează că acestea „ne ajută să reconstituim perioade și momente istorice, oferind informații legate de dezvoltarea comunităților, relații sociale și familiale, proprietate, fenomene naturale etc.”. Cu certitudine, asemenea date sunt extrem de utile promovării patrimoniului cultural național (pp. 18-19).

În continuare, din numărul precedent, revista publică studiul dr. Silviu-Constantin Nedelcu despre călugărul *Nicolae Steinhardt*

de la Mănăstirea Rohia. De data aceasta – în legătură cu un fond de carte al scriitorilor emigranți, aflat în biblioteca pe care monahul a gestionat-o. Cunoaștem ce scriitori și cărți a inclus fondul, care a fost situația acestuia sub semnul cenzurii comuniste și cum și-a urmat destinul dramatic călugărul-bibliotecar (pp. 20-22).

Noi detalii despre splendida *Biblioteca Oddi* din Helsinki relatează dr. Raluca Man, în continuarea discursului din numărul anterior al revistei (pp. 23-28).

Cu revenire la ideea de patrimoniu, urmărim, în final, noutățile editoriale incluse în *Colecția Românică* a Bibliotecii Naționale a României (Dina Paladi, p. 29).

**БИБЛИОТЕКА**, revistă rusească de nivel național, de masă, ilustrată, apare din anul 1910, având periodicitate lunară; include articole care reflectă, cu precădere, practici ale bibliotecilor, dar înserând și generalizări teoretice.

**Numărul 5` 2020.** *Pandemia* mai bântuie, or revista continuă să reflecte activitatea bibliotecilor în situația dată. Din spusele unui demnitar de stat, înțelegem că starea lucrurilor (în Federația Rusă) este pozitivă: modernizarea bibliotecilor ia amploare, activitatea on-line se extinde, s-a purces la elaborarea *strategiei de dezvoltare a bibliotecilor până în anul 2030* (Olga Iarilova, pp. 6-11).

Dar ce spun specialiștii-practicieni? Autorul Mihail Afanasiev își pune mai multe întrebări, în speranța să incite căutarea în comun a soluțiilor. Printre acestea: *cum vom justifica alegerea digitalizării unor documente anumite din masivul enorm al fondului documentar?, ce nivel de calitate denotă activitățile online în raport cu cele tradiționale?, poate să existe biblioteca fără comunicare vie?* etc. (pp. 12-13).

Intervențiile altor zeci de specialiști privind activitatea în perioada pandemică sunt cuprinse într-un grupaj de articole de



format mic, prezentate la solicitarea redacției revistei și reflectând următoarele subiecte: activitatea la distanță, noaptea bibliotecilor, educația patriotică, comunicarea profesională. Impresionează practicile de lucru relatate: *manifestări de angajare on-line*, cum ar fi festivalul „Pur și simplu cosmosul”, în cadrul căruia au fost organizate 36 de activități (p. 15); *publicarea pe rețelele sociale a lucrărilor unei autoare autohtone*, câteva pagini în fiecare zi (p. 16); *lecții on-line de cultura informației* (p. 18); *serviciul „Bibliotecarul personal”* prestat la solicitarea utilizatorilor individuali (p. 19).

*Instruirea bibliotecarilor*, o temă permanentă a revistei, este acoperită cu o experiență de formare dedicată promovării literaturii pentru copii. Merită atenția formatul instruirii: jocul de afaceri, jocul de rol, concursul. La fel, problemele tratate: după ce criteriul trebuie selectată literatura pentru copii; cum percep literatura bibliotecarii, copiii, părinții; ce cărți își doresc tinerii (Larisa Starodubțeva, Anna Isaenkova; pp. 34-38). Despre *instruirea non-formală a copiilor* scrie Larisa Uliukova. Ea prezintă schemele a 3 lecții (pp. 45-49) – material util pentru bibliotecarii-practicieni.

Alte publicații cu tematica copiilor vizează: abordarea diferențiată a copiilor de diferită vârstă (pp. 63-66), metode de lucru cu copiii cu dezabilități (pp. 71-74).

La „masa rotundă” a liderilor asociațiilor tinerilor bibliotecari, prelungită din numerele precedente ale revistei, cititorii vor găsi răspunsurile la întrebările: dacă protagoniștii au susținere din partea administrației și cu ce impedimente se confruntă (pp. 41-44).

Cu prilejul *aniversării a 110 ani de la fondarea revistei*, este publicat articolul cunoscutului cercetător Iurie Stolearov. Autorul conchide că, chiar de la început, revista s-a afirmat ca ediție profesională serioasă (pp. 58-61).

Pe paginile revistei se mai regăsesc publicații, care pun în lumină profesia bibliotecarului ca atare: interviul cu un manager de bibliotecă (pp. 50-57), crâmpie din istoria profesiei (pp. 75-78).

**Numărul 6` 2020.** Evitând colecția noutăților, fixăm atenția asupra primului articol al revistei cu un subtitlu curios: „despre ce tac rafturile goale”. Tac despre *insuficiența literaturii pentru copii*. Cu scopul cunoașterii problemei în profunzime, s-a realizat o cercetare cuprinzătoare de nivel național privind analiza colecțiilor bibliotecilor destinate copiilor. Doar așa poate fi cunoscută situația exactă, ca mai apoi să fie trasate obiectivele de dezvoltare (Olga Mezențeva, Natalia Naumenko; pp. 6-9). Ne întrebăm: este

oare oportună această abordare și pentru bibliotecile noastre?

Despre factorii determinanți ai *obținerii unui proiect*, aflăm din articolul Tatiane Kolokolova. Interesant este că, la rugămintea redacției, autoarea, câștigătoare de proiect, a ținut un jurnal, înregistrând pas cu pas acțiunile, colectând astfel idei demne de urmat pentru sine și pentru alții (pp. 10-11).

Cu mult interes se citește materialul despre manifestarea profesională *festivalul practicilor de bibliotecă*. Vom numi câteva din cele subscrise: master-class în elaborarea calendarului literar; jocul quiz (fie clasic, fie în formă de joc de masă sau pe perete); expoziția de carte interactivă (cartea poate fi consultată doar dacă cititorul răspunde corect la întrebări); lapbook pentru tineri (mapă interactivă cuprinzând sugestii și opinii); poster virtual etc. O invenție neobișnuită este *Glosarul pentru bibliofili* (alcătuit în stil metaforic), care include, de exemplu, așa cuvinte: bibliobrutar (scriitorul), picnic-carte (oferire de cărți pentru lectură într-o companie plăcută) etc. (Maia Kolghina, pp. 12-14).

Liderii asociațiilor tinerilor bibliotecari răspund în revistă la întrebarea dacă întrețin legături cu asociațiile din alte regiuni (pp. 16-22).

Sub *aspect metodologic* ar putea trezi interes subiectele: elemente-cheie în organizarea întâlnirilor cu scriitorii (pp. 23-25); analiza cataloagelor editurilor ca modalitate de identificare a lacunelor în achiziție (pp. 26-28); implicarea metodiștilor în realizarea proiectelor naționale (pp. 29-34); lucrul cu manualele în biblioteca universitară (pp. 35-36).

Este bogat *repertoriul metodologic al activităților culturale*. Aflăm că bibliotecile nu doar practică *jocurile de masă*, dar și le inventează înșiși, drept dovadă fiind descrierea scenariului unui





asemenea joc (Tatiana Kuciumuva, pp. 62-65). Tot mai mult se vorbește despre prezența *artei scenice în biblioteci*, sugestive fiind titlurile serviciilor: teatrul cărții pentru copii, teatrul filelor reanimat, teatrul-studio „Cartea vie” (Irina Șuminova, pp. 66-70). În vizor sunt și metodele de lucru cu categorii aparte de utilizatori: copii (pp. 59-60), tineri (pp. 71-72), seniori (pp. 60-61).

O suită de materiale dezvăluie activitatea de creație a scriitorilor în condițiile de autoizolare, mărturisită de ei înșiși (pp. 73-78).

Efectiv, revista acordă multă atenție *profesiei bibliotecarului*. În acest sens, sunt elocvente: dedicația aniversară revistei *Библиотека* (continuare) a autorului Iurie Stolearov (pp. 54-58); interviul cu un manager de succes (pp. 39-46); mesajul în memoria unor bibliotecari (pp. 51-53) și, atenție la noutate – *un video creat cu ajutorul unei drone*, reflectând instrumentele de muncă ale bibliotecarului (Alina Ghermizeeva, pp. 79-80).

**Numărul 7' 2020.** Din colecția noutăților sesizăm că cea mai eficientă metodă de *dezinfectare a cărților* în perioada pandemică este plasarea lor în carantină, deoarece asigură protecția utilizatorilor, nu afectează integritatea materială a cărților și nu este costisitoare (p. 5).



O problemă frământătoare, acutizată de situația pandemică, este facilitarea accesului la informație a *persoanelor cu dizabilități*, mai ales a celor cu deficiență de vedere. Articolul, scris pe marginea webinarului la acest subiect, cu trimitere la documente de politici și acte normative internaționale și naționale (ale Federației Ruse), evidențiază obiectivele majore în domeniul dat. Printre acestea se numără: aprobarea oficială a formatului documentelor cu destinație specială pentru nevăzători; asigurarea accesului la informație a persoanelor cu dizabilități prin intermediul rețelelor informaționale de comunicare; posibilitatea

transmiterii documentelor fără acordul deținătorului dreptului de autor; atribuirea bibliotecilor statutului de organe de stat responsabile de informarea persoanelor cu dezabilități (Anna Zaharova, pp. 6-9).

*Serviciile cu plată* nu sunt o normă, dar nici o noutate pentru biblioteci. Însă introducerea lor trebuie să se producă pe o bază temeinică. O soluție rezonabilă poate fi studiul opiniei utilizatorilor. Despre importanța și eficacitatea unui asemenea procedeu vorbește metodistul de bibliotecă Olga Xodosova care prezintă chestionarul, analiza rezultatelor și concluziile. Acestea din urmă mărturisesc: utilizatorii, în general, sunt dispuși să solicite servicii cu plată; preferințele sunt pentru cursuri de formare, concerte, master-classuri, conectare Wi-Fi, organizarea spațiilor de comunicare pentru tineri. Nu se va plăti pentru lecții publice, simpoziioane, întâlniri cu personalități notorii (pp. 15-16).

Pentru bibliotecarii responsabili de dezvoltarea colecțiilor ar putea fi util articolul consacrat *depozitului legal local de publicații*, îndeosebi sub aspectul colaborării cu autoritățile (Nadejda Petropavlovskaja, pp. 17-19).

O inițiativă a revistei este organizarea mesei rotunde dedicate *utilizării conținutului electronic* deținut de biblioteci: baze de date abonate, biblioteci electronice, baze de date proprii (pp. 20-27).

Prezintă interes materialul consacrat experienței *postărilor pe rețelele sociale* ale unei biblioteci regionale. Menționăm momentele semnificative: responsabilitatea aparține Sectorului relații cu publicul, fiind reflectată în fișele de post; criteriile de apreciere sunt periodicitatea postărilor și reacția utilizatorilor; este importantă partajarea informației în mass-media; se bucură de succes neConferința bibliotecarilor-bloggeri – platformă de comunicare a celor ce muncesc în sfera virtuală (Svetlana Pobokova, pp. 28-35).

Revista continuă publicarea studiului savantului Iurie Stolearov despre istoria periodicului profesional *Библиотека*. În mesaj perindă nume de redactori, autori, conținut inedit, abordări originale ale designului revistei (pp. 44-47).

Nu lipsesc nici practicile bibliotecilor de *lucru cu utilizatorii*. Acestea vizează direcțiile: memorarea opiniei cititorilor despre lectură (p. 48), educația patriotică (pp. 51-54), educația ecologică (pp. 55-61), promovarea modului sănătos de viață (pp. 66-68). Sub aceeași cupolă găsim scenariul unei activități de lucru cu copiii (pp. 71-74), descrierea unor metode de lucru cu tinerii (pp. 78-79) ș.a.



Interviul cu autorul cărților pentru copii, Andrei Usaciov, relevă *portretul scriitorului modern*, care știe ce-și doresc copiii zilei de azi, nu ascunde de ei adevărul, apără dreptatea copilului, percepe lumea înconjurătoare ca pe o poveste (pp. 76-77).

Numărul 8' 2020. Din *colecția noutăților revistei* merită atenția cititorului un material despre problemele achiziției constatate în raportul grupului de experți pe marginea activității bibliotecilor model; experiența unui *bibliohackathon* și a proiectului promovat *BiblioKIZZ* (reunirea cititorilor pe grupe de interes, în funcție de preferințele de lectură) (pp. 4-5). Vizavi de *legislație* găsim o eventuală decizie de a izola

în biblioteci literatura cu marcajul „18+”, considerată periculoasă pentru copii (p. 5).

Este curios faptul angajării revistei în campania de *promovare a periodicelor de specialitate* în legătură cu abonarea. Cu acest prilej, nu doar este descris periodicul, dar și se transpune o publicație din el. Un asemenea „import” este în favoarea revistei pe care o cităm și a cititorilor ei. Descoperim aici scenarii pentru activități culturale (pp. 6-9), recomandări pentru sesiuni de formare profesională a bibliotecarilor (pp. 10-11), instrucțiuni metodologice de elaborare a documentației de bibliotecă (pp. 12-13). În contextul propriei promovări, este înserat studiul în continuare a autorului Iurie Stolearov, consacrat istoriei revistei *Библиотека* (pp. 15-17).

O publicație reluată din numărul trecut (nr. 7) include *descrierea bazelor de date* ale bibliotecilor destinate utilizatorilor (pp. 18-29).

Sunt oportune cunoștințele oferite de un formator privind administrarea conturilor bibliotecilor pe *rețelele sociale*. Printre acestea se numără: regularitatea încărcării paginilor, diversitatea publicațiilor, distribuirea selectivă a materialului pentru zilele de lucru și cele de odihnă, respectarea destinației de utilizator, menținerea



dialogului în baza solicitării opiniilor, evitarea supradozajului de informație (Elena Cernășeva, pp. 30-32).

Aflăm din revistă despre o metodă inedită privind achiziția de carte. Aceasta constă în elaborarea și publicarea de către biblioteci pe site-utile proprii a recenziilor la cărțile noi, în urma studierii planurilor editurilor. Simultan, bibliotecile participă la concursul recenziilor, lansat de edituri, învingătorii fiind premiați cu cărți. Desigur, faptul nu asigură substanțial procurarea publicațiilor noi, dar ajută bibliotecarii să-și dezvolte competențele de experți în domeniu (Anna Saicenkova, pp. 33-35).

Este cunoscut faptul antrenării voluntarilor în activitatea bibliotecilor. Din paginile revistei însă cunoaștem că unele biblioteci creează *centre de voluntariat*, care asigură instruirea voluntarilor și participarea lor în activități comunitare de proporție, îndeosebi din sfera culturii (Serghei Popov, pp. 36-37).

Specialiștii de bibliotecă din Chișinău își vor aminti, probabil, de întâlnirile cu directorul general al *Bibliotecii Naționale din Belarus* – Roman Motulsky, aflat în vizită în Republica Moldova cu ani în urmă. A fost impresionant să aflăm atunci despre arhitectura neobișnuită a noii clădiri în construcție a bibliotecii din subordinea dumnealui. În acest număr al revistei, găsim articolul managerului, din care se vede dezvoltarea pe parcurs, înalt tehnologică, a bibliotecii (pp. 39-43).

Dintre practicile culturale și de loisir ale bibliotecilor atenționăm asupra *turnirului intelectual cibernetic pentru tineri*, descris în articolul autorului Roman Bâkov. Este vorba despre un concurs, organizat pe platforme virtuale de către o bibliotecă pentru tineret. Sunt menționate: nivelurile concursului, subiectele, sarcinile, modul de desfășurare. Beneficiile se văd din rezultate: popularizarea bibliotecii ca centru cultural și de odihnă pentru tineri; promovarea valorii cărții și a lecturii; motivarea tinerilor pentru activitatea intelectuală; dezvoltarea competențelor informaționale ale utilizatorilor (pp. 59-64).

Pentru responsabilii de designul activităților culturale ar putea fi de folos materialul dedicat utilizării unor instrumente de decor: cărțile scoase din uz, cartonul, ziarele, lemnul, coji uscate ale fructelor sau acomodarea obiectelor din uzul bibliotecii, cum ar fi cuierul ca suport pentru o compoziție de fotografii, cutiile mari de mobilă ca decor pentru uși, pereți etc. (Anna Grigorieva, pp. 79-80).

Tradițional, revista prezintă interviuri cu managerii unor biblioteci de succes și scriitori cu realizări de valoare.

**БИБЛИОТЕКОВЕДЕНИЕ**, revistă editată de Biblioteca de Stat a Rusiei, fondată în anul 1952, apare de 6 ori pe an; poartă caracter științifico-practic. Este inclusă în „Lista revistelor rusești recenzate, indicate să reflecte rezultatele tezelor de doctorat în vederea obținerii titlurilor științifice de doctor și doctor habilitat”. Prezintă, în paralel, abstractul articolelor și referințele bibliografice în limba engleză.

**Numărul 5' 2020.** Revista se impune, întâi de toate, prin spațiul larg rezervat tematicii istorice. Bineînțeles, materialul poartă preponderent un caracter național sau local, dar unele percepțe teoretice depășesc aceste hotare. Astfel, din articolul dedicat istoriei *activității bibliografice* ale Bibliotecii de Stat din Rusia pot fi surprinse elemente caracteristice procesului bibliografic ca atare: diferențierea componentelor practice (deservirea bibliografică) și științifice (elaborarea lucrărilor bibliografice), evidențierea bibliografiei de recomandare ca activitate de sine stătătoare (Elena Gubina ș.a, pp. 455-470).

Dintr-o altă publicație, remarcăm cerințele privind plasarea pe internet a *copiilor electronice* a documentelor istorice deținute de

biblioteci: să se respecte destinația de cititor; să fie asigurată credibilitatea textelor; transmiterea textelor să fie însoțită de atribuțele de referință (note, comentarii ș.a.); să se delimiteze abordarea științifică și de popularizare etc. (Vitaly Afany, pp. 483-490). Articolul privind interpretarea istorică a termenului „*arta cărții*” demonstrează importanța dezvoltării instrumentarului terminologic vizavi de cercetarea și descrierea fenomenelor de bibliologie (Dmitry Fomin, pp. 491-500). În studiul cercetătorului Mihail Kurmaev, găsim un mod de analiză detaliată în plan istoric a activității unei cooperative editoriale locale (pp. 529-538).



Merită atenție discursul autoarei Olga Valkova. Ea dezvăluie importanța *colecției de carte academică „Literatura științifico-biografică”*, având ca expresie publicarea lucrărilor biografice ale unor mari savanți, ingineri, inventatori. De aici, înțelegem necesitatea procurării și promovării de către biblioteci a unui asemenea gen de literatură, în scopul satisfacerii cerințelor cognitive ale utilizatorilor (pp. 501-508).

Cunoaștem că un instrument important al planificării activității bibliotecilor sunt *Calendarele datelor remarcabile și memorabile*. Autoarele Inna Yudina și Elena Bazyleva susțin că acest gen de documente au nu doar rolul lor de referință, ci și de resursă istorică a științei și culturii (pp. 471-482).

Din experiența de peste hotare, revista înserează articolul consacrat *activității Bibliotecii Naționale și Arhivei Canadei* (instituții reunite: The Library and Archives of Canada, LAC) în *domeniul conservării colecțiilor*. Cum și era de așteptat, este vorba despre un nivel înalt de tehnologizare, spații adecvate, specialiști având calificare înaltă, proiecte de extindere, susținere din partea statului (Ekaterina Baryșeva, pp. 509-521).

Curios, practicile străine sunt studiate de către cercetătorii ruși și în vederea *cunoașterii răspândirii culturii țării peste hotarele ei*. Astfel, autorul Amir Hisamutdinov examinează o colecție de carte rusească editată în statele regiunii asiatico-pacifice, deținută de Biblioteca Hamilton a Universității din Hawaii. El vorbește despre istoria colecției, fondatorii ei, proiectul de creare a catalogului electronic al colecției; reflectează asupra termenilor „diaspora bibliologică rusă”, „comunitatea bibliologică rusă” (pp. 522-528).

Sub aspect didactico-teoretic, este curios materialul destinat argumentării unei *noi discipline biblioteconomice* – „Mediul și spațiul bibliotecii”. Găsim aici explicarea și delimitarea termenilor „mediu”, „context”, „spațiu”, iar raționamentul de bază privind predarea disciplinei este legat de una din competențele de formare ale bibliotecarului: „orientat să creeze și să susțină un mediu al bibliotecii deschis, favorabil pe plan psihologic” (Svetlana Ezova, Ekaterina Kucimurukova; pp. 539-551).

Încheie publicațiile revistei articolul autoarei Elena Volkonskaya, referitor la posibilitatea creării *platformei naționale editoriale digitizate*, care ar reuni subiecții interesați de carte, rolul principal aparținând bibliotecilor (pp. 553-558).

**БИБЛИОГРАФИЯ**, revistă fondată în anul 1929 de Camera Cărții din Rusia; apare lunar, este inclusă în „Lista revistelor rusești recenzate, indicate să reflecte rezultatele tezelor de doctorat în vederea obținerii titlurilor științifice de doctor și doctor habilitat”. Include, cu precădere, publicații din domeniul bibliografiei, se adresează și altor sfere înrudite; prezintă abstractul articolelor în rusă și engleză.

**Numărul 5` 2020.** Bibliografia teoretică este o disciplină în continuă dezvoltare. Transformările afectează întreg domeniul bibliografic, în primul rând învățământul, care nu poate fi conceput decât mergând în pas cu timpul. Vizavi de importanța acestui din urmă aspect, revista debutează cu articolul dr. prof. univ. Tatiana Berestova privind *renovarea pregătirii teoretice a specialiștilor de bibliografie*. Protagonista, pedagog de bibliografie, pledează pentru promovarea următoarelor paradigme noi ale învățământului bibliografic: recunoașterea importanței primordiale a predării teoriei bibliografiei; orientarea învățării nu doar spre activitatea de bibliotecă, ci spre întreg spectrul sferei de comunicare; valorificarea terminologiei integrative a bibliografiei și științei informării; asigurarea interconexiunii perceptelor clasice, neoclasiche și post-

clasiche ale științei bibliografice; cunoașterea și aplicarea legilor, legităților și principiilor activității bibliografice (pp. 3-16).

Neologismele nu lipsesc în biblioteconomie, dar nici nu sunt frecvente. De aceea, orice termen nou merită atenție, mai ales dacă denotă o idee originală. În acest context, revista publică eseul savantului Arcadii Sokolov vizavi de propunerea termenului *BiblioLogos* (Библиотечный логос). Autorul motivează introducerea noului termen din nevoia fortificării brandului bibliotecilor pe lângă sporirea imaginii lor în societate. Însăși definiția este următoarea: „BiblioLogos – comunitate a adepților inteligenți



ai cărții, subiecți ai culturii cărții, creatori raționali și pasionați ai bibliosferei naționale”. Mai multe întrebări apar în legătură cu această definiție, la care eseul sugerează răspunsurile. De ce Logos? Pentru că termenul pune în lumină ceea ce este mai de preț în activitățile legate de carte – promovarea ei *ca simbol* al gândirii și rațiunii umane. De ce nu doar biblioteca, ci și alți subiecți ai culturii cărții? Pentru că producerea cărții și promovarea ei reprezintă activități indispensabile legate, or valoarea lor veritabilă este dezlăuită doar prin integritatea relațiilor și eforturilor. Găsim în eseu și definirea *bibliosferei*, fiind concretizați subiecții cărții; de asemenea, reflecții ale autorului privind acomodarea *BiblioLogusului* la noile tehnologii informaționale (pp. 34-45).

Mai multe publicații ale revistei reflectă *rezultatele cercetărilor bibliografice*. Din acestea aflăm despre: evoluția în timp a genurilor de lucrări bibliografice (G. Levin, pp. 17-33); importanța resurselor de informare locale pentru studierea istoriei bibliografiei și activității de bibliotecă (L. Mandrynina, T. Busyghina; pp. 46-58); experiența de creare a sistemului informativ bibliografic de regăsire a informației în baza dicționarilor biografice și biobibliografice (N. Bekzhanova, A. Zhabreva, N. Sidorenko; pp. 59-73); preferințele bibliografice ca sursă de informare privind estimarea personalității și operei savanților (K. Yudin, pp. 84-91).

O experiență inedită denotă *crearea colecției electronice de caricaturi* extrase de pe rețelele sociale, publicate în perioada pandemică. Este o măsură de conservare a informației despre o situație neobișnuită, un mod de colectare a mărturiilor care vor fi cândva utile istoriografiei (E. Strukova, V. Leontiev, E. Golitsyna; pp. 74-83).

Regăsim în revistă articole din domeniile conexe bibliografiei privind: utilizarea tehnologiilor multimedia în activitatea bibliotecilor (S. Savkina, pp. 92-104); editarea manualelor pentru minorități (G. Mirdiianova, pp. 105-113); prezentări de carte; sinteze pe marginea evenimentelor etc.

Revista impresionează prin bibliografiile de proporție la articolele publicate, enunțurile despre aparițiile editoriale de specialitate, cărți și reviste dislocate pe întreg traseul periodicului.